ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Finances, le 3 novembre 1952, d'une demande d'avis sur un projet de loi "autorisant la Caisse Générale d'épargne et de retraite à mettre à la disposition de l'Etat une somme annuelle de 20 millions de francs au plus pendant une période de cinq ans, en vue de l'attribution d'une allocation spéciale à certains affiliés à la Caisse de retraite", a donné en sa séance du 7 novembre 1952 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 3e November 1952 door de Minister van Financiën verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet "waarbij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas er toe gemachtigd wordt gedurende een periode van vijf jaren een som van 20 millioen frank ten hoogste jaarlijks ter beschikking te stellen van de Staat, met het oog op de toekenning van een speciale tegemoetkoming aan sommige aangeslotenen bij de Lijfrentekas", heeft ter zitting van 7 November 1952 het volgend advies gegeven :

I.

Tandis que l'article 1er du projet prévoit seulement des versements à effectuer par la Caisse générale d'épargne et de retraite pendant une période de cinq ans, l'article 2 n'indique aucune limite de temps pour l'octroi des allocations spéciales. Dès lors, un doute surgit au sujet de la durée de l'application des articles 2 et suivants du projet. Si l'intention du Gouvernement était de limiter l'octroi de l'allocation spéciale à une période de cinq ans, il y aurait lieu de l'énoncer en termes exprès.

II.

Le projet renvoie aux lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

Ces renvois doivent être complétés, le Gouvernement ayant exprimé l'intention de rendre applicables aux allocations spéciales diverses dispositions relatives aux majorations de rente de vieillesse qui n'étaient pas visées dans le texte soumis au Conseil d'Etat.

Par ailleurs, certains renvois doivent être précisés afin de tenir compte des quelques différences qui existent entre l'allocation spéciale et la majoration de rente de vieillesse après enquête sur les ressources.

Le Conseil d'Etat propose, en conséquence, le texte suivant :

PROJET DE LOI AUTORISANT LA CAISSE GENERALE D'EPARGNE ET DE RETRAITE A METTRE A LA DISPOSITION DE L'ETAT UNE SOMME DE CENT MILLIONS DE FRANCS AU PLUS, PAYABLE EN CINQ ANNUITES, EN VUE DE L'ATTRIBUTION D'UNE ALLOCATION SPECIALE A CERTAINS AFFILIES A LA CAISSE DE RETRAITE.

BAUDOUIN, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances et de Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

Notre Ministre des Finances et Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale sont chargés de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article 1er.-

Durant une période de cinq années, à dater du 1er janvier 1952, la Caisse générale d'épargne et de retraite est autorisée à prélever sur les réserves excédentaires de la Caisse de retraite une somme de cent millions de francs au plus, payable en cinq annuités, destinée à être mise à la disposition de l'Etat en vue du paiement de l'allocation spéciale visée à l'article 3 de la présente loi.

En cas d'insuffisance de l'excédent des réserves de la Caisse de retraite, la Caisse d'épargne mettra à la disposition de la Caisse de retraite les sommes complémentaires nécessaires, sans préjudice au maximum fixé par l'alinéa précédent.

Article 2.-

L'allocation spéciale est accordée aux personnes réunissant les conditions suivantes :

1° être nées après le 31 décembre 1865 et avant le 1er janvier 1880 et se trouver dans les conditions de nationalité et de résidence requises pour bénéficier de la majoration de rente de vieillesse après enquête par les lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré;

2° avoir, avant le 15 mai 1919, effectué six versements annuels au moins en application de l'article 40 de la loi du 16 mars 1865;

3° s'être constitué, avant le 15 mai 1919 et en application de l'article 40 précité, une rente annuelle de cent vingt francs au moins à 65 ans;

4° ne pas jouir de ressources supérieures à celles qui permettent l'octroi de la majoration de rente de vieillesse, après enquête, aux personnes nées en 1880 et qui n'ont effectué aucun versement en application des lois coordonnées précitées, les ressources étant calculées conformément aux mêmes lois;

5° ne pas se trouver dans les conditions d'exclusion énoncées à l'article 47 des lois coordonnées précitées, à l'exception du 5°, b, de cet article;

6° ne pas bénéficier, même partiellement, à titre personnel ou dans le chef du conjoint, d'une majoration de rente de vieillesse ni d'un complément de pension accordé en exécution de l'article 5 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

Article 3.-

L'allocation spéciale annuelle est fixée à huit mille cinq cent cinquante francs pour les rentiers mariés du sexe masculin, à quatre mille six cents francs pour les rentiers célibataires, veufs, divorcés ou séparés de corps de l'un et l'autre sexe, et à quatre mille deux cent soixante-quinze francs pour les femmes mariées rentières dont le mari ne bénéficie pas de l'allocation spéciale.

Si la limite des ressources fixée à l'article 43, alinéa 2, des lois coordonnées précitées est dépassée, le montant de l'allocation spéciale est réduit conformément aux règles et aux bases prévues à la date d'entrée en vigueur de la présente loi par les susdites lois coordonnées pour les personnes nées en 1880 et n'ayant effectué aucun versement en application de ces lois.

Le montant de l'allocation spéciale est diminué, le cas échéant, de celui de la majoration de rente de veuve.

Article 4.-

Les héritiers et ayants cause du bénéficiaire de l'allocation spéciale n'ont aucun droit aux allocations échues et non payées au décès du bénéficiaire.

.../...

Article 5.-

Les règles établies pour les majorations de rente de vieillesse par les articles 31, alinéa 1er, 32, alinéa 2, 36, 51 et 79 des lois coordonnées précitées sont applicables aux allocations spéciales prévues par la présente loi.

Article 6.-

Les règles de compétence et de procédure applicables aux majorations de rente de vieillesse après enquête sont applicables aux allocations spéciales prévues par la présente loi.

Les demandes introduites dans un délai de trois mois à compter de la date de la publication de la présente loi sortent leurs effets le 1er janvier 1952.

Les demandes introduites après ce délai sortent leurs effets à partir du 1er du mois suivant celui au cours duquel elles sont introduites.

Les modalités du paiement des allocations spéciales sont fixées par le Roi.

Donné à , le

PAR LE ROI :
Le Ministre des Finances,

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale,

I.

Terwijl in artikel 1 van het ontwerp alleen sprake is van stortingen welke de Algemene Spaar- en Lijfrentekas dient te verrichten gedurende een periode van vijf jaar, wordt in artikel 2 voor de uitkering van de bijzondere tegemoetkoming geen termijn aangegeven. Over de toepassingsduur van de artikelen 2 en volgende van het ontwerp bestaat dus enige twijfel. Wil de Regering de uitkering van de bijzondere tegemoetkoming tot een periode van vijf jaar beperken, dan zou zij dat uitdrukkelijk moeten verklaren.

II.

Het ontwerp verwijst naar de samengeordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood.

Deze verwijzingen moeten aangevuld worden, vermits de Regering voornemens is verscheidene bepalingen met betrekking tot de ouderdomsrentetoeslag, die in de aan de Raad van State voorgestelde tekst niet begrepen waren, op de speciale tegemoetkomingen toepasselijk te verklaren.

Voorts behoeven sommige verwijzingen een juistere omschrijving, om rekening te kunnen houden met enkele bestaande verschillen tussen de bijzondere tegemoetkoming en de ouderdomsrentetoeslag na onderzoek omtrent de bestaansmiddelen.

De Raad van State stelt dienvolgens de onderstaande tekst voor :

.../...

ONTWERP VAN WET WAARBIJ DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTEKAS ER TOE GEMACHTIGD WORDT, EEN SOM VAN TEN HOOGSTE HONDERD MILLIOEN FRANK, BETAALBAAR IN VIJF ANNUITEITEN, TER BESCHIKKING VAN DE STAAT TE STELLEN MET HET OOG OP DE TOEKENNING VAN EEN BIJZONDERE TEGEMOETKOMING AAN SOMMIGE AANGESLOTENEN BIJ DE LIJFRENTEKAS.

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg zijn gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1.-

Gedurende een periode van vijf jaar ingaande op 1 Januari 1952 is de Algemene Spaar- en Lijfrentekas er toe gemachtigd een som van ten hoogste honderd millioen frank, betaalbaar in vijf annuïteiten, af te nemen van de excedentaire reserves van de Lijfrentekas, welke bestemd is om ter beschikking te worden gesteld van de Staat met het oog op de uitkering van de bijzondere tegemoetkoming bepaald in artikel 3 van deze wet.

Bij ontoereikendheid van het excedent der reserves van de Lijfrentekas, zal de Spaarkas de nodige aanvullende sommen ter beschikking stellen van de Lijfrentekas, onverminderd het in het vorige lid gestelde maximum.

.../...

Artikel 2.-

De bijzondere tegemoetkoming wordt verleend aan de personen die de volgende voorwaarden vervullen :

1° geboren zijn na 31 December 1865 en vóór 1 Januari 1880 en voldoen aan de voorwaarden inzake nationaliteit en verblijf, in de samengeordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood gesteld om in aanmerking te komen voor ouderdomsrentetoeslag na onderzoek;

2° vóór 15 Mei 1919 ten minste zes jaarlijkse stortingen gedaan hebben bij toepassing van artikel 40 der wet van 16 Maart 1865;

3° zich vóór 15 Mei 1919 en bij toepassing van voornoemd artikel 40 een jaarrente gevestigd hebben van ten minste honderd twintig frank op 65 jaar;

4° geen hogere bestaansmiddelen genieten dan die welke het mogelijk maken de ouderdomsrentetoeslag na onderzoek te verlenen aan de personen, geboren in 1880, die geen enkele storting bij toepassing van voornoemde samengeordende wetten hebben gedaan, met dien verstande dat de bestaansmiddelen overeenkomstig diezelfde wetten worden berekend;

.../...

5° niet verkeren in een van de voorwaarden tot uitsluiting, opgesomd in artikel 47 van voornoemde samengeordende wetten, met uitzondering van 5°,b, van dit artikel ;

6° niet, zelfs maar gedeeltelijk, het genot hebben, hetzij persoonlijk, hetzij in hoofde van zijn echtgenoot, van een ouderdomsrentetoeslag of van een aanvullend pensioen, verleend ter uitvoering van artikel 5 van de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Artikel 3.-

De jaarlijkse bijzondere tegemoetkoming wordt bepaald op acht duizend vijfhonderd vijftig frank voor de gehuwde mannelijke rentetrekkers, op vier duizend zeshonderd frank voor de mannelijke en vrouwelijke rentetrekkers, die ongehuwd, weduwnaar, uit de echt dan wel van tafel en bed gescheiden zijn, en op vier duizend tweehonderd vijf en zeventig frank voor de gehuwde vrouwelijke rentetrekkers, wier echtgenoot de bijzondere tegemoetkoming niet geniet.

Indien de grens van de bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 43, tweede lid, van voornoemde samengeordende wetten overschreden is, wordt het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming verminderd overeenkomstig de regelen en de grondslagen die op de datum van inwerkingtreding van de tegenwoordige wet in voornoemde samengeordende wetten zijn vastgesteld voor de personen, geboren in 1880, die geen enkele storting bij toepassing van deze wetten hebben gedaan.

.../...

Het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming wordt, bij voorkomend geval, verminderd met het bedrag van de weduwerentetoeslag.

Artikel 4.-

De erfgenamen en rechtverkrijgenden van de rechthebbende op de bijzondere tegemoetkoming hebben generlei aanspraak op de bij het overlijden van de rechthebbende vervallen en nog niet uitgekeerde tegemoetkomingen.

Artikel 5.-

De regelen inzake ouderdomsrentetoeslag in de artikelen 31, eerste lid, 32, tweede lid, 36, 51 en 79 van voormoemde samengeordende wetten neergelegd, zijn van toepassing op de bijzondere tegemoetkomingen, bij deze wet bepaald.

Artikel 6.-

De regelen inzake bevoegdheid en procedure, geldende voor de ouderdomsrentetoeslag na onderzoek, zijn van toepassing op de bijzondere tegemoetkomingen bij deze wet bepaald.

De aanvragen ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de datum van bekendmaking van deze wet hebben uitwerking met ingang van 1 Januari 1952.

.../...

De aanvragen, na die termijn ingediend, hebben uitwerking met ingang van de eerste van de maand volgend op die van de indiening.

De modaliteiten van uitbetaling van de bijzondere tegemoetkomingen worden door de Koning bepaald.

Gegeven te ,

VAN 'S KONINGSWEGE :

De Minister van Financiën,

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

La chambre était composée de — De kamer was samengesteld uit

Messieurs : de Heren :	J. SUETENS,	premier président du Conseil d'Etat, eerste-voorzitter van de Raad van State,	président voorzitter
	M. SOMERHAUSEN, G. VAN BUNNEN,	conseillers d'Etat raadsheren van State	
	P. COART-FRESART, P. ANSIAUX,	assesseurs de la section de législation bijzitters van de afdeling wetgeving	
	G. PIQUET,	greffier adjoint, adjunct-griffier,	greffier griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. SUETENS.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. SUETENS.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

(signé) G. PIQUET.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

(signé) J. SUETENS.

expédition délivrée à M. le Ministre des Finances.
uitgifte afgeleverd aan de H. Minister van Financiën.

Le 1952.

De 1952.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

De Griffier van de Raad van State,

R. DECKMYN.